

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Udaf dend dybe Nød af alskens

Citation: Kingo, Thomas: "Udaf dend dybe Nød af alskens", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 381. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid97515/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Dend Siette Kong Davids

Poenitendse Psalme.

(Melodien findis paa dend 28. og 29. Side.)

I.

Udaf den dybe Nød
Af alskens Vaade,
Jeg raaber, HÈrre sød,
Til dig om Naade!
168 O HÈrre! lyd min Røst, mig ey forglemme,
Lad Ør'ne aabne staa,
At de grandt merke paa
Min Klynke-stemme.

2.

O HÈrre, om du vil
Vor Synd betragte,
Og all vor Ondskabs Spil
Saa nøye agte,
Hvo kand da staa, O GUD! iblant os alde
For din den strenge Dom?
Hand jo maa stødis om
Og slet henfalde?

3.

Men hos dig, gode GUD,
Stor Skaansel findis,
Du sletter Synden ud
At dend ey mindis!

1,5 HÈrre! lyd] GUD! lyyd paa HA

Det er af Ævighed dit gode Rygte!
 Des bør vi ogsaa dig,
 Som Børn enhver for sig, 169
 Pligtskyldig frygte.

4.

Jeg venter inderlig
 Med Hiert' og Øye!
 Og efter HÈrren mig
 Vil gjerne føye,
 Min Siæl hans sande Løfter efterventet,
 Og paa hans Ord og Eed
 Gav tøv med good Beskeed,
 I Haabed lented.

5.

Endnu er jeg paa Vagt
 Med Siæl og Hierte,
 Paa HÈrren er min agt,
 O søde Smerte!
 Fast meer' end Vægterne i Haabet lider
 At Mørkhed skal forgaa,
 Og Morgen-Lyvs opstaa
 Af Østens Sider.

6.

Israel haabe paa 170
 Den naadig HÈrre,
 De skal og Redning faa,
 Naar de begiere:

4:7 Gav tøv med good] Forlod sig med HA 5,6 Mørkhed] Mørket HA

Thi hos ham er Miskund og Faders Hierte,
 Og stoor Forløfnings Magt
 Udi hans Haand er lagt,
 Mod alskens Smerte.

7.

Hand, hand dend gode GUD,
 Ald Naadis Kilde,
 Sit Folk skal løse ud
 Af Ondskabs Hilde!
 Hvor stoor end Synd og Syndestraf kand være
 Dog skal for deris Raab,
 Og store sønlig Haab,
 GUD over bære.

171

Den 7. Morgen-suck.

Morgenrøden sig udstrekker,
 Soolens Straale Hoved rekker
 Over Skove, Mark og Eng,
 Som i Aftis gik til Hvile, 5
 Op, min Siæl, til GUD at ile,
 Op fra Lyst og laden Seng!
 Væd dit Øye, bank dit Hierte,
 Og med Poenitentzis smerte
 Hen i Morgenrøden gæk 10

6,8 Mod] 1677 ff. Med 1674 7,5 end] 1677 ff. en 1674 3 rekker]
 1696 rokker 1684 HA